

[Holdgaard.]

ning og for ikke længere siden end i Fjor havde en meget vidtløftig Diskussion om dette Emne.

Jeg finder ikke nogen som helst Anledning til at komme ind herpaa, lige saa lidt som jeg finder det hensigtsmæssigt at komme ind paa en Drøftelse af, hvad der eventuelt vil ske i en fjern Fremtid. Man fik jo det Indtryk, at det for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der var Ordfører for det konservative Folkeparti, var afgørende at faa at vide, hvilke Forslag Regeringen vil komme med i al Fremtid. Det kan man selvfølgelig ikke drøfte, fordi man jo altid maa tage Stilling til en Sag ud fra den Situation, der foreligger. Intet Parti vil dog kunne binde sig ud i al Fremtid og sige: Hvis vi nu gennemfører dette, kan der aldrig blive Tale om noget andet. Det, der altsaa er det afgørende nu, er de Forslag, der foreligger til Behandling.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa ret mange af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser, men kun sige, at naar han forsøgte at slaa to Ting fast, for det første, at det konservative Folkeparti altid har fulgt samme Linie i dette Spørgsmaal, og for det andet, at Oppositionen — han tænkte altsaa paa de nuværende Regeringspartier — i samme Spørgsmaal aldrig har indladt sig paa andet end Kritik, saa skulde det ærede Medlem hellere have ladet være hermed; for begge Dele er urigtigt, og det maa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vide, for han er jo meget velbevandret i den politiske Historie.

Jeg skal med Hensyn til Udtalelsen om det konservative Folkepartis politiske Linie bede saavel det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som de af Tingets ærede Medlemmer, der ikke maatte vide Besked herom, om at læse, hvad Partiets ærede Ordfører Hr. Vesterager sagde i 1922. Han fremsatte da — Sp. 4493 — en meget typisk Udtalelse, i hvilken han gik ind for den Betragtning, at man kunde yde Aldersrente til de gamle og burde gøre det, uden at de selv ydede noget Vederlag. Man maa derfor have Lov til at hævde, at denne Linie har Partiet i alt Fald brudt siden. Og det er lige saa urigtigt, naar det ærede Medlem søger at slaa fast, at de nuværende Regeringspartier kun har fremsat voldsomme Angreb. Det er ikke min Sag at tale for det andet Parti, som han sigter til, men hvad mit eget Parti angaar, saa ved det ærede Medlem meget vel, at vi har fremsat adskillige selvstændige Forslag tidligere.

Hvad angaar de Forslag — Genganger-

forslag kan man sige —, som er fremsat af Medlemmer af det konservative Folkeparti, finder jeg ingen Grund til at udtale mig om dem; de blev grundigt debatteret her i Tinget i Fjor, og jeg kan derfor nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte paa mit Partis Vegne, de findes i Folketingstidenden for forrige Samling Sp. 4810—26. Mit Parti og jeg har stadig den samme Opfattelse, som kan sammenfattes i den Udtalelse, at Forslagene efter vor Mening baade er urimelige, uretfærdige og reaktionære, og at de er af en saadan Beskaffenhed, at alle rettænkende Mennesker bør vende sig imod dem.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som i Dag igen var Ordfører for disse Lovforslag, syntes at være glad ved at have faaet en vis Tilslutning til dem fra en hel Del Erhvervsorganisationer eller Sammenslutninger. Det er meget rigtigt, at der er kommet en saadan Henvendelse til Rigsdagen, men jeg skal dog hertil føje, at i alt Fald en enkelt af disse Organisationer, som er blevet nævnt, nemlig Landbrugsraadet, ikke er enigt i de Betragtninger, der er gjort gældende i denne Henvendelse.

Hvad angaar den højtærede Socialministers Forslag til Lov om Folkeforsikring, kan jeg sige, at det Formaal, som Regeringen har sat sig, at bringe System i dansk Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning, kan mit Parti kun hilse med Tilfredshed, og vi vil yde vort Bidrag til, at dette Formaal kan naas. At et saadant Arbejde kan volde visse Vanskeligheder, maa man være forberedt paa; men ogsaa om den Slags Vanskeligheder kan man vel sige, at de er til for at overvindes.

Man maatte paa Forhaand vide, at naar man vil gaa ind i et saadant Arbejde, som jo ikke er betydningsløst, vil man baade møde praktiske Vanskeligheder og ogsaa paa en vis Maade politiske Vanskeligheder. Vi har jo nu hørt ikke saa lidt Kritik fra de to sidste Talere. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kredsede en hel Del om Udtalelser, der tidligere var fremsat om Sociallovgivning, og jeg synes, han i nogen Maade gjorde Ministeren Uret, dog, det maa den højtærede Minister jo selv svare paa; det er vel i øvrigt ikke mere, end man kan vente sig, at hvis man tror, der er lidt at tjene politisk paa det, saa søger man at udnytte det.

At visse Kredse vilde modsætte sig et Forslag som dette, der betyder forøgede Udgifter til sociale Formaal, maatte man paa Forhaand være klar over; og at f. Eks. de Kredse, som repræsenteres af „Skatte-